

تراژدی بم ادعا نامه جامعه انسانی علیه مسببین زمینی این فاجعه است!

(مصاحبه رادیو پرتو با رحمان حسین زاده)

r_hoseinzadeh@yahoo.com

پيامدهای فاجعه بار یکساله این تراژدی دلیل کافی کنار رفتن رژیم اسلامی به عنوان عامل مستقیم این فاجعه بود. اما میدانیم این رژیم کنار نمی رود و باید کنارش زد. کنار زدن آن کار آن نیروی دولتهای تبهکاری که با دریغ و انزجارش از فاجعه بم تنفر و انزجارش از رژیم اسلامی به اوج رسید. این نیروی انسانی در اقصی نقاط ایران و حتی در سطح بین المللی به هم نزدیکتر شد، به سوی هم دست دراز کرد، حس انسانی و همسرنوشتی وسیع را به حرکت درآورد. همیاری و امداد فراوان را سازمان داد، بخشی از مصائب را تخفیف داد، دردهایی را درمان کرد، زخمهایی را التیام بخشید. در بسیاری موارد با موانع ایجاد شده جمهوری اسلامی درافتاد و رژیم اسلامی را تحت فشار گذاشت، اما هنوز به سرآغاز حرکتی برای تغییر تناسب قوای جدی در معادله سیاسی ایران تبدیل نشد. اینجا صرف نظر از موانع و ابزار سرکوب رژیم اسلامی، باید این وضعیت را دید که جنبش ما، جنبش انسان دردمند، جنبشی که با درد مردم بم،

قربانی سری لانکا، هند و تایلند و بورمه و بنگلادش و اندونزی و ... قلب ما را فشرد. این فاجعه تلخ میبستواند ادعای جامعه انسانی را علیه مسببین زمینی آن، نظم ضد انسانی سرمایه و کنار زدن آن کار آن نیروی دولتهای تبهکاری که با دریغ و انزجارش از فاجعه بم تنفر و انزجارش از رژیم اسلامی به اوج رسید. این نیروی انسانی در اقصی نقاط ایران و حتی در سطح بین المللی به هم نزدیکتر شد، به سوی هم دست دراز کرد، حس انسانی و همسرنوشتی وسیع را به حرکت درآورد. همیاری و امداد فراوان را سازمان داد، بخشی از مصائب را تخفیف داد، دردهایی را درمان کرد، زخمهایی را التیام بخشید. در بسیاری موارد با موانع ایجاد شده جمهوری اسلامی درافتاد و رژیم اسلامی را تحت فشار گذاشت، اما هنوز به سرآغاز حرکتی برای تغییر تناسب قوای جدی در معادله سیاسی ایران تبدیل نشد. اینجا صرف نظر از موانع و ابزار سرکوب رژیم اسلامی، باید این وضعیت را دید که جنبش ما، جنبش انسان دردمند، جنبشی که با درد مردم بم،

مصطفی اسدپور: جمهوری اسلامی با احاله به مشیت الهی شروع کرد. با دست و پنجه نرم کردن با موجی از بیزاری و ناراضیتهای ادامه داد و امروز دیگر در مقابل تصویری تکان دهنده از وضعیت بازماندگانش دیگر حتی از تبلیغات بازسازی شهر "نمونه و الگوی بم" خبری نیست. این رژیم چطور جان سالم بدر برد؟

رحمان حسین زاده: قبل از جواب مستقیم به سؤال شما بگذار در این مناسبت به مسئله ای اشاره کنم. یکسال از فاجعه بم گذشت. اما بم، آن تراژدی بزرگ، با قربانیان، جانبختگان، بازماندگان و صدمات انسانی، اجتماعی و روانی و سیاسی و دیگر پیامدهای آن فراموش نشدنی است. میگویند رویدادهای بزرگتر و در این مورد فجایع بزرگتر شاید قبلی ترها را فرعی کند. اما در این مورد درست در سالگرد زلزله زخم عمیق بم تازه شد. گویی از نگون بختی و یا همسرنوشتی تاسف بار در گوشه دیگری از دنیا، در اقیانوس هند بشریت آسیب دست نظم ضد انسانی موجود و قهر طبیعت بم را تکرار کرد. بم و بیش از صد هزار

کهنیت ۱۹

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۱۸ دی ۱۳۸۳ - ۷ ژانویه ۲۰۰۵

www.hekmatist.com

سردبیر: اعظم کم گویان

درباره نشریه "حکمت"

به نقل از مقدمه نشریه حکمت شماره ۱

کوروش مدرسی

koorosh@ukonline.co.uk

نظر این "مدافعین" و مخالفین، هردو، مارکس میگوید "سوسیالیسم محتوم است". میگویند مارکس گفته است همانطور که بعد از برده داری فئودالیسم حتمی بود، همانطور که بعد از فئودالیسم سرمایه داری اجتناب ناپذیر بود، بعد از سرمایه داری نیز سوسیالیسم حتمی است. بحران افزایش فقر روزافزا در سرمایه داری، انقلاب پرولتری، سقوط سرمایه داری همه پدیدها

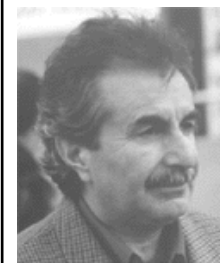
نام "حکمت" با الهام از منصور حکمت است که درافزوده های او به تئوری مارکسیسم، حکمت زندگی بسیاری از ما در تغییر جهان و ایجاد یک دنیای بهتر است. برای بسیاری از "مارکسیستها" و ضد مارکسیستها، هردو به یکسان، مارکسیسم علم تعیین "محتوم ها" است. برای آنها، ماتریالیسم مارکس، ماتریالیسم تاریخی، ابزار تشخیص جبر تاریخی است. فرمولی است برای توضیح گذشته و برای اثبات آنچه که قطعاً در آینده اتفاق خواهد افتاد. از

صفحه ۳

جامعه و حزب کمونیست کارگری عراق در آستانه یک تحول تاریخی

سخنرانی فاتح شیخ در پلنوم ۱۵ کمیته مرکزی

حزب کمونیست کارگری عراق - بخش دوم

جامعه عراق اکنون در لایبرنت پیچیده ای از مصائب و مشقات، در منگنه جنگ و جنایات جنگی آمریکا و متحدانش و اسلام سیاسی و ناسیونالیسم عرب گیر افتاده است. وقت آنست که حزب ما در عراق این دوره را پشت سر بگذارد و با تمام نیرو به جان مشکلات گریبانگیر جامعه عراق بیفتد، انتظار بجایی است که حزب ما در صحنه سیاست عراق، به سراغ نیروی طبقاتی و اجتماعی کارگران و مردم و جنبش های اجتماعی زنان و جوانان و نیروهای سکولار و

غیرمذهبی جامعه برود و فعالیت های توده ای و گسترده ای را در عرصه های اساسی نبرد طبقاتی سازمان دهد و همچنین ضرورت دارد که پروژه های مشترک دو

صفحه ۴

صفحه ۲

ایران تریبون

www.iran-tribune.com

یک نشریه چپ اینترنتی با هدف جذب بیشترین خواننده

مصاحبه با صلاح ایران دوست، محمود قزوینی و یوسف رسولی

Socio-political and cultural journal in farsi

ایران تریبون

نشریه الکترونیکی - سیاسی، خبری

salah@iran-tribune.com

صفحه ۴

من دادید. ایران تریبون یک نشریه الکترونیکی عمومی، سیاسی، فرهنگی و فکری متعلق به چپ و سوسیالیسم به معنای جنبشی و نه حزبی آن است و میکوشد تریبون و مکان برجسته جنبشهای چپ و سوسیالیستی در میان خوانندگان فارسی زبان باشد. برای مثال

کمونیست: از صلاح ایران دوست سردبیر نشریه می پرسیم. ایران تریبون در میان سایر نشریات اینترنتی چه جای ویژه ای برای خود قائل است و به نیازهای چه جنبشی پاسخ می دهد؟ آیا یک نشریه حزبی و گروهی است؟ صلاح ایران دوست: با تشکر از فرصتی که به

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

بقیه از صفحه ۱

را طبعاً برای پرونده‌های کوتاه مدت به همراه دارد. این حرکت را باید تشویق کرد، سازمان داد و همزمان دولت را هم موظف کرد به بهترین وجه وظیفه خود را انجام دهد و این تناقضی ندارد.

در مورد جمهوری اسلامی و قضیه بم مسئله اینست که دولت جمهوری اسلامی آن امکانات و ابزارها را برای نجات انسانها بکار نگرفت و نمیگیرد. کمکهای بین المللی و مردمی را هم از مردم دریغ کردند. چپاول و امکانات را بالا کشیدن توسط سران و دست اندرکاران مفتخور و فاسد پرونده رسواییشان است. در این وضعیت دخالت مستقیم مردم، همیاری و کمک مردمی و حتی کنترل و توزیع امکانات توسط نهادهای مردمی بسیار حیاتی و ضروری است. ما این واقعیت را میدیدیم و طرفدار شکل گیری شبکه های مردمی و نهادهای کمک رسانی و توزیع و رساندن امکانات به دست مردم بودیم. علاوه بر آن و همزمان طرفدار بیشترین اعمال فشار بر دولت برای ارائه امکانات به مردم بودیم. این تناقضی با هم ندارند.

مصطفی اسد پور: معنای این تاکتیک را در فضای سیاسی ایران چگونه ارزیابی میکردید؟ ما ۱۸ تیر را پشت سر گذاشته بودیم، اعتراضات و فشارها و نارضایتی روزمره را داشتیم. دولت وعده میداد. میلپتاریزه کردن محل زلزله جهت کوتاه کردن دست اقدامات مستقیم و همینطور بازی با عنوان "دیپلماسی زلزله" را شروع کرده بود. برای شما چه فاکتورهایی در انتخاب سیاسی تان در موضوعی که بشدت سیاسی بود، مورد نظر بود؟

رحمان حسین زاده: این روش و تاکتیک سیاسی ما قبل از هر چیز یک انتخاب انسانی و از سر نیاز انسانها است. وقوع زلزله نیاز انسانی وسیعی را به جلو کشیده بود. همزمان حس انسانی و همنوع دوستی و کمک رسانی به اوج رسیده بود. قبل از هر معادله ای مبیایست نیاز و همکاری انسانی هر دو مستقیماً کانالیزه شود. در بم انسانها مبیایست نجات پیدا کنند و مردم در سراسر ایران و در سطح دنیا دست کمک دراز کرده بودند و میخواستند نجات دهند. این مبنای تاکتیک دخالت مستقیم مردم بود. کارشکنی های جمهوری اسلامی مبیایست خنثی میشد و این مطلبیست که متحدر و همدل و متشکل

عمل کرد. ایجاد شبکه ها و نهادهای کمک رسانی و غیره ظرف به هم بافتن مردم بود. به هر میزان این نوع نهادهای این نوع کمک رسانی و همیاری شکل گرفت، یاری رساندن به مناطق فاجعه زده موثرتر بود. مسئله اصلی اتخاذ سیاست عملی اعمال اراده مستقیم مردم و دست در دست هم گذاشتن وسیع مردم در قبال اوضاع ناهنجار و در مقابل دم و دستگاه چپاول رژیم اسلامی بود.

مصطفی اسد پور: زلزله و مصائبش شناخته شده است، اما همان مردم، همان جوانان مورد خطاب شما در محل با انواع مصائب دست به گریبانند. در محلات و شهر، اعتیاد، فقر، کار کودکان، خودکشی ها، کارتن خوابی، غیره بیداد میکنند. در سیاستهای شما در مقابل این وضعیت و مثلاً در سیاست "کنترل محله" توسط جوانان، آیا همان اساس سیاسی را تعقیب میکنید؟

رحمان حسین زاده: دقیقاً همان روش و سیاست را تعقیب میکنیم. در جامعه ای که مبتلا به مصائبی است که شما اسم بردید و به علاوه رژیم تا مغز استخوان فاسد و بانی همه این مصائب حاکم است. مردم به هم، به همکاری با هم، به یاری رساندن با هم، محتاجند. مردم لازمست به هم بافته شوند، از همکاری با هم قوت قلب و اعتماد بنفس کسب کنند. انسانها خود را از یزوله و تنها در مقابل مشکلات نبینند. این راه احیای اراده و اعمال اراده مردم در مقابل مصاب اجتماعی، در مقابل تحمیلات ارتجاعی رژیم اسلامی، در مقابل استبداد، راه ایجاد گشایش در زندگی و پایان دادن به شرایط نکبت بار کنونی است. در مقابل به همه دردهای اجتماعی، در هر محله، کارخانه، و کارگاه و مدرسه و دانشگاه و محل اجتماع و شهری فراخوان ما دست در دست هم گذاشتن انسانهای دردمند و خواهان پایان این دردها هستیم. در این چارچوب محله به عنوان محل تجمع انسانهای اعم از زن و مرد، دختر و پسر، کارمند و کارگر، و شاغل و بیکار مورد تاکید ویژه ما است. محله سرخ به هم بافتن بخشهای مختلف مردم محروم و تحت فشار و تبعیض هر شهر و هر جامعه میباشد. به هم بافته شدن و متحد شدن مردم در محلات و قبل از همه جوانان هر محله به عنوان نیروی مبتکر،

پرانرژی، و سازمانگر مورد تاکید ما است. شبکه جوانان هر محله میتوانند مبتکر فضایی شاد و انسانی و امن، تفریح و سرگرمی و ورزش، میتوانند مبتکر کانالیزه کردن اعتراض و مبارزه مردم برای خواستههای رفاهی همان محله باشند. میتوانند مبتکر مقابله اجتماعی و جمعی علیه حضور نیروی نظامی و انتظامی رژیم اسلامی در محله باشند. و حضور آنها را به شدت محدود کنند. میتوانند فضایی ایجاد کنند که زن و دختر بدون حجاب در محله ظاهر شوند. موازین و قوانین اسلامی وجود نداشته باشد. میتوانند مبتکر حمایت از اعتراض و مبارزه کارگران و مردم در سطح شهر باشند. میتوانند مبتکر انواع نهادها و گروههای اجتماعی و ورزشی و تفریحی و ... باشند. اگر چنین وضعیتی بوجود بیاید، یعنی محله به کنترل جوانان و مردم درآمده است. سیاست و اقدام "کنترل محله" به این واقعیت متکی است. واقعیتی که در بسیاری مبارزات اجتماعی و در مقاطع مختلف شاهد آن بوده ایم. کنترل محله بدون وجود شبکه به هم بافته جوانان و انسانهای علاقمند ممکن نیست. جوانان کمونیست در این زمینه میتوانند پرچمدار باشند. کنترل محله در تناسب قوای کنونی الگوی بسیار مادی و مشخص از جاری کردن اعمال اراده مردم از پایین است. حزب کمونیستی، حزب ما لازمست در عرصه سیاسی و اجتماعی باشد. به هم بافتن مردم، درهم تنیده شدن حزب با این نوع ابتکارات، یعنی جا انداختن حزب در محله و شهر، یعنی ایجاد پایه های همان حزب توده ای که میگوییم در هر محله، کارخانه، دانشگاه، و مدرسه، محیط اجتماعی درهم تنیده با جامعه و مبتکر تغییر تناسب قوا باشد.

مصطفی اسد پور: برای وضعیت تکان دهنده بازماندگان زلزله بم چه میشود کرد؟

رحمان حسین زاده: بعد از یکسال هنوز آثار فاجعه تکان دهنده است. شهر بم و بازماندگانش هنوز در وضعیت اسفناکی بسر میبرند. بیش از هر زمان باید دولت جمهوری اسلامی و مقامات ذریبط را تحت فشار قرار داد. دولت را باید مجبور به تامین مسکن، امکانات و تامین معیشت ساکنین و حومه و جبران خسارات کرد. صدمه دیدگان

مصطفی اسد پور: در اطلاعیه حزب کمونیست کارگری - حکمتیست به مناسبت سالگرد زلزله گفته اید، "بم زنده است" برای شخص شما در یک بیان فشرده این به چه معنا بوده است؟

رحمان حسین زاده: بم زنده است با همه ابعاد تراژیک که اتفاق افتاده است. با نابودی شهری، با قربانیانش، بازماندگانش، صدمه دیدگانش که جلو چشمانمانند. و البته با همسرنشوندی انسانی بزرگ در داخل و خارج. بم زنده است بعنوان ادعا نامه ای علیه نظم ضد انسانی سرمایه، علیه جمهوری اسلامی، که با دریغ مسکن و امکانات مناسب، مردم بم را به کام مرگ کشاند. این رژیم عامل مستقیم این نسل کشی است، والا چطور است در زلزله های مشابه در لس آنجلس و توکیو ۵ نفر کشته میشوند و صدمات پایین است.

بم زنده است با انزجار عمیق از وضع موجود، از رژیم اسلامی، که حتی امداد مردم را از بازماندگان این فاجعه دریغ کرد و بعد از یکسال در شرایط دشواری بسر میبرند. و بالاخره بم زنده است و باید محرکی باشد که آن تنفر و انزجار وسیع انسانی را برای سرنگونی جمهوری اسلامی به میدان کشید و سازمان داد. اینکار انسان آگاه و صاحب اراده و کار ما به عنوان حزبی است که جنبش اراده انسان را نمایندگی میکند.

به حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست پیوندید!

بقیه از صفحه ۱ های

اجتناب ناپذیر هستند. نقش "عنصر آگاه" یا "مارکسیست"، تسهیل شرایط تحقق این پروسه های اجتناب ناپذیر است. اگر برای مخالفین مارکس نشان دادن پوچی چنین تفاسیری مکانیکی و دترمینیستی از تاریخ ابزار تخطئه و رد مارکسیسم است، برای "مارکسیستها"ی ما، این تبیین چیزی جز تئوری انتظاری و "کمک" به آنچه که

فی الحال در حال وقوع است نیست. اما این انتظار یا این "قابله گی" آنچه که در حال وقوع است، در دنیای سیاست و تحولات اجتماعی، چیزی جز کمک به پروسه انکشاف سرمایه داری "خوب"، "ملی"، مدرن، صنعتی، غربی، دمکرات و غیره نیست.

درست به همین دلیل چپ ناسیونالیست از استالین تا مائو و از انور خوجه تا چپ های "مدرن" وطنی و بین المللی بعنوان فعالین مدرنیزه کردن و صنعتی کردن اقتصاد کشور و در بهترین حالت بعنوان انسان دوستانه در افتاده با فقر و تهیدستی و مدافع قانون مداری به چنین مارکسیسمی احتیاج پیدا میکنند. مارکسیسم برای همه اینها ابزار همراهی با "واقعیات موجود" جامعه است. این متد هسته اساسی منشویسم و بلشویسم هردو، در تفاوت با لنینیسم است.

منصور حکمت علیه این خرافه دترمینیستی برخاست. در دایره "متد" و فلسفه آنچه که بیش از هر چیز منصور حکمت را از "دیگران" متمایز میکند رد این تفسیر از مارکس و اعتقاد به درستی این حکم مارکس است که "فلاسفه تاکنون جهان را تنها به شیوه های مختلف تفسیر کرده اند: مساله اما تغییر آنست"

این تبیین از مارکس چیزی جز پروسه انتگره ی دیدن، فهمیدن و تغییر دادن نیست. درست مثل همه علوم دیگر در مارکسیسم شناخت پروسه های مادی برای درک امکان دخالت در آنها است. کشف قانون جاذبه پایه تئوری پرواز و ابزار رهایی از جاذبه است، نه تئوری انتظار سقوط هواپیما. اکتشافات مکانیک کوانتم ابزار کنترل و بکارگیری فعل و انفعالات ذرات اولیه در الکترونیک یا در فعل و انفعالات هسته ای است و نه اعلام شناخت ناپذیری طبیعت و پیش بینی "قیامت" محتومی که "از دیداد" "آنتروپی" آنها ناگزیر میکنند. مارکسیسم و ماتریالیسم تاریخی روند های

جامعه سرمایه داری را نشان میدهند و ابزار تغییر را بدست کسانی که مایل به بکارگیری آن هستند میدهد. بدون وجود چنین بکار بردگانی هیچ چیز محتوم نیست. بدون وجود لنین انقلاب اکتبر، چه موافق و چه مخالف آن باشید، میسر نمیشد. تغییر و قدرت آگاهی انسان در ایجاد تغییر، هسته تمام علوم و هسته اساسی فلسفه مارکس و همینطور فلسفه منصور حکمت است. از میان همه چیزهایی که در چارچوب جامعه سرمایه داری ممکن است، "محتوم" را اراده انسان تعیین میکنند. این جوهر فلسفه دخالنگر مارکس و حکمت، هسته لنینیسم، است.

نشریه "حکمت" خواهد کوشید تا ابزار این دخالتگری برای تغییر دنیا باشد. ما به هیچ تئوری محتومی برای دنیا، چه سوسیالیسم، چه رستاخیز مردگان و چه روز نابودی همگانی، معتقد نیستیم. برای ما آینده صفحه نوشته نشده ایست که انسانهای آگاه با اراده خود آن را خواهند نوشت. نشریه "حکمت" تلاش خواهد کرد که قلمی در دست تئوریک - پراتیسین هائی باشد که میخواهند با درک پروسه های عینی و ذهنی دنیای ما و با درک مقتضیات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی تولید و بازتولید سرمایه داری قورا شر سرمایه داری را از سر جامعه انسانی کم کنند، اختیار را مجدداً به انسان برگردانند و "یک دنیای بهتر" را فوری و بدون تأخیرا عملی کنند.

"حکمت" یک نشریه تئوریک - سیاسی است. سیاست بدون تئوری و بدون تحلیل و موشکافی عمیق جز جست و خیز در یک "تاریکخانه" اجتماعی نیست. "حکمت" امید دارد که چراغی در مسیر تحقق این "دنیای بهتر" باشد.

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست یک حزب سیاسی است. حزبی است که تعدد نظرات بر متن وحدت اراده و عمل سیاسی را مجاز و ممکن میسازد. تفاوت اولیه یک حزب سیاسی با گروههای ایدئولوژیک این است که در این گروهها مبنای اتحاد مثل هم اندیشیدن است. حزب ما در چارچوب جنبش اجتماعی کمونیستی کارگری تعدد نظر را نه تنها طبیعی بلکه مبنای خلاقیت و شکوفائی میداند. آنچه حزب ما را بهم وصل میکند، اتحاد بر اهداف

اجتماعی برنامه "دنیای بهتر" بعلاوه اعتقاد به ضرورت تحزب سیاسی، بعنوان تنها راه تصرف قدرت سیاسی و تغییر دنیا و جامعه در ایجاد ماکرو است. اتحاد داوطلبانه حول ضرورت یک اراده و عمل واحد بر اساس تصمیم اکثریت مبنای عمل مشترک این حزب است.

"حکمت" نشریه ای از حزب است. اما ارگان حزب نیست. مقالات مندرج در نشریه الزاماً موضع حزب یا نشریه "حکمت" نیست. مسئولیت هر نوشته با نویسنده آن است. مواضع سیاسی حزب در نشریه "کمونیسیت" درج میگردد.

"حکمت" از یک طرف اجازة میدهد که تبیین های مختلف از یک مسئله منعکس شوند و از طرف دیگر این امکان را فراهم می آورد که مسائلی که حزب در مورد آنها موضع نگرفته و یا اصولاً لازم نیست موضع بگیرد، که بسیاری از موضوعات اجتماعی در این دسته بندی قرار میگیرند، مورد بحث و احياناً مناقشه قرار گیرند. جریان ما هیچگاه برای تبیین چه سیاسی و چه نظری رای نگرفته است. ما تبیین یا تحلیل "رسمی" نداریم. حزب ما موضوع سیاسی رسمی دارد. اندیشه را تمیسه و به رای گذاشت. این برخورد به تئوری و به تحلیل نقطه قدرت حزب ما و سنت ما بوده است و امکان داده که همه ما بتوانیم هویت یگانه خود را حفظ کنیم. "حکمت" همین سنت را ادامه خواهد داد.

امید این است که "حکمت" پروژه مشترک طیفی از رهبران، کادرهای و فعالین این جنبش شود. همه کسانی که خود را در اهداف این نشریه شریک میدانند به درگیر شدن در این پروژه و نوشتن برای "حکمت"، توزیع و تکثیر آن دعوت میکنیم. برای "حکمت" بنویسید، سوالات و نظراتان را برای "حکمت" بفرستید این سوالات و این نظرات را منعکس خواهیم کرد. تنها شرط انتشار یک نوشته در نشریه "حکمت" موافقت سردبیر آن است. روشن است که سر دبیر "حکمت" را حزب تعیین میکند.

نشریه "حکمت" هم بصورت چاپی و هم اینترنتی قابل دسترسی خواهد بود. صفحه بندی آن همانطور که مشاهده میکنید کتابی است و هر بخش آن مستقلاً قابل باز تکثیر است. از شما دعوت میکنیم که در خارج کشور نشریه "حکمت" را بخرید و وسیعاً توزیع کنید و در ایران،

همه نشریه یا هر بخشی که میتوانید را تکثیر کنید و بدست دوستان و آشنایان خود برسانید. نشریه "حکمت" را، بویژه در ایران، معرفی کنید، دایره خوانندگان آن را افزایش دهید و آن را بدست علاقمندان برسانید.

تهیه، چاپ و توزیع این نشریه بدون کمک مالی شما ممکن نیست. نشریه "حکمت" را بخرید، نشریه "حکمت" را بفرشوید، "حکمت" را آفونده شوید، به "حکمت" کمک مالی کنید، از طریق صفحه اینترنت طریق حساب بانکی حزب میتوانید کمک مالیتان را بدست ما برسانید. رسید کمک های مالی اعلام خواهد شد.

موضوعات این شماره "حکمت" بناگزیر رنگ رویدادهائی را دارد که حزب کمونیست کارگری ایران را پاشاند و این حزب را برای همیشه تغییر داد. تحول درونی حزب کمونیست کارگری و تشکیل حزب حکمتیست باید از جنبه های مختلفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. هم به لحاظ تئوریک یعنی از زاویه آنچه که ما به آن حکمتیسم اطلاق میکنیم، و هم از نظر مایه ازاء سیاسی آن در ایران. یکی از اهداف مهم نشریه "حکمت" بازگردندن انسجام نظری و چابکی فکری به جریان ما و پر کردن خلایق است که تحولات حزب کمونیست کارگری ایران بر جای گذاشته است.

اولین بحث این شماره، بحثی در مورد رابطه حزب کمونیستی با قدرت سیاسی است. این موضوعی است که منصور حکمت تحت عنوان "حزب و قدرت سیاسی" مطرح کرده است. این بحث اشاره به ویژگی های رابطه حزب کمونیستی با قدرت سیاسی دارد و بر ضرورت تصرف قدرت سیاسی و شکل دادن به دولت از جانب کمونیست ها بعنوان یک اقلیت تأکید دارد. این یک تز محوری حکمتیسم است که بقول خود منصور حکمت نسبت به آنچه که "کفر" مفروض میداشت یک "کفر" به حساب می آمد. این نوشته بخش اول بحثی است که نویسنده در انجمن مارکس - حکمت در لندن ارائه داده است.

گفتگوی ینار محمد با کورش مدرس دومین بحث این شماره است. این گفتگو به زبان انگلیسی انجام شده که

بخش اول آن توسط ایرج فرزاد و بخش دوم آن توسط اعظم کم گویان به فارسی ترجمه شده و توسط مصاحبه شونده ادیت گردیده است. این مصاحبه مروری بر زمینه های تاریخی شکاف حزب کمونیست کارگری ایران، گسترش بعدی آن و بالاخره جدائی حکمتیست ها از آن است. بعنوان ضمیمه این مصاحبه، مجموعه ای از اسناد مربوط به مباحثات حزب کمونیست کارگری، که در این مصاحبه به آنها اشاره شده است، به نشریه "حکمت" اضافه گردیده. این اسناد نه کل اسناد مباحثات هستند و نه حتی بخش مهم مباحثی که بخصوص از طرف رفقای جناح حکمتیست مطرح گردیده است. اینها صرفاً نمونه هایی از مباحث رد و بدل شده هستند که روالی اولیه از جدال گرایش حزب درونی حزب را بدست میدهند. اسناد کامل این جدالها بصورت جداگانه با توضیحات لازم منتشر خواهند شد.

موضوع بعدی اعتراضات دانشجویی و وظایف دانشجویان کمونیست است. این بحث در میزگردی که بوسیله مصطفی اسد پور اداره شده است توسط اسد گلچینی، بهرام مدرس و کورش مدرس انجام شده است. در این میزگرد شرکت کنندگان نظراتشان در مورد موقعیت اعتراضات دانشجویی و وظایف دانشجویان کمونیست، نسبتاً به تفصیل، مورد بحث قرار داده اند.

دو نوشته از منصور حکمت "در باره احزاب سیاسی" و "در مورد کار مولد و غیر مولد" در اینجا تجدید چاپ شده اند. موضوع نوشته اول مستقیماً هم به بحث "حزب و قدرت سیاسی" و هم به تحولات حزب کمونیست کارگری ایران مربوط میشود. موضوع دوم گرچه یک موضوع "آبستره" تئوریک تر است اما سرنخی از بینش منصور حکمت از مارکس را بدست میدهد.

عنوان موضوعات دیگر گویای محتوای آنهاست.

در پایان باید از همه همکاران این شماره نشریه حکمت، که بدون کمکشان این نشریه ممکن نمیشد تشکر کنیم. علاوه بر دستیاران سردبیر، یعنی اعظم کم گویان، مصطفی اسد پور و نسربین جلالی، از رفقا عباس رضائی، آذر مدرس، جواد اصلائی و ایرج فرزاد به خاطر کمکشان در تهیه این شماره حکمت باید تشکر کنم.

بقیه سخنرانی فاتح شیخ

حزب در عرصه فعالیت بین المللی را سریعاً روشن کنیم و دست در دست هم، دست بکار اجرایشان شویم. رفقای عزیز!

وضع دنیا روز به روز بدتر میشود. صحنه ها به سرعت عوض میشوند و با هر صحنه، باز هم کرور کرور از انسانها، این جا و آن جا، به خاک و خون میافتند. این روند، جهانی است و از سالها پیش با سقوط شوروی و باز شدن میدان برای یکه تازی آمریکا بعنوان تک ابرقدرت، شروع شده است. جنگ خلیج، اولین اوج خونین این روند بود. آمریکا میخواست ابرقدرتی خود را بر مردم جهان و بر رقابیش تحمیل کند. اسم رمز این قلدرمنشی "نظم نوین جهانی" بود. پوچی این ادعای آمریکا که گویا "نظم نوین"ش، برای جهان امنیت و دمکراسی به ارمغان میآورد روز بروز بر مردم

جهان روشنتر میشود. ۱۱ سپتامبر، اوج توحشی دیگر بود که در آن اسلام سیاسی شیپور جنگ تروریستی خود را به صدا در آورد و در پی آن با جواب تروریستی دولت آمریکا و متحدانش از پلر تا شارون و غیره، جنگ تمام عیار تروریستها به وسعت جهان درگرفته است. دنیا صحنه نمایش قدرت و قلدری آمریکا و متحدانش از یکسو و نمایش توحش ضدانسانی و فوق ارتجاعی تروریسم اسلامی و اسلام سیاسی است. از آن زمان تاکنون جهان روز به روز ناامن تر شده است. در این میان مرگ عرفات، همزمان با انتخاب مجدد بوش، قطعاً پیامها و پیامدهای نامساعدی برای چشم انداز اوضاع منطقه و جهان خواهد داشت. در عراق پدیده جنگ و تروریسم، از یکسال و نیم قبل، با جنگ و اشغالگری آمریکا و متحدانش و با تصاعد روزافزون تروریسم

اسلامی، به تجربه روز و شب مردم بدل شده است. عراق نمایشگاه خونین نظم نوین جهانی آمریکاست. هر کس عراق امروز را ببیند، میتواند مدافعان جنگ و قلدری اش را بهتر و عینی تر بشناسد. ما هر دو حزب کمونیسم کارگری، همان وقت گفتیم چنین خواهد شد و چنین شد. گفتیم دنیا ناامن تر خواهد شد. این روزها بعد از وقوع واقعه ژاک شیراک هم گفت در نتیجه جنگ آمریکا در عراق، دنیا ناامن تر شده است. ایندیندند لندن هم نوشت که طی این جنگ صدهزار انسان کشته شده اند.

این واقعیات امروز سبب شده اند که سرها یک بار دیگر به سوی حزب ما در عراق برگردد. در این جامعه سوخته و ویران شده و به بدبختی و سیاهی نشسته، این حزب تنها نور امید است. نشانه هایی دیده میشود که بخشی

از چپ جهان که از زاویه "انٹی امپریالیستی" با جنبش به اصطلاح مقاومت ارتجاع اسلامی و ناسیونالیستی همدردی میکرد، امروز دیگر دارد از اسلام سیاسی و تروریسم و ارتجاع آن خسته میشود، از آن رو بر میگردد و به طرف ما میچرخد. این پدیده مثبت و امیدبخشی است اما رشد و تداوم آن در گرو گره خوردن هرچه بیشتر حزب ما به مسائل و معضلات اساسی گریبانگیر جامعه عراق است.

عراق است. به نظر میرسد که حزب ما در عراق دستکم در سه زمینه اساسی:

- ۱- بازگرداندن مدنیت به عراق،
- ۲- رفراندم استقلال در کردستان و
- ۳- کار با چپ و افکار عمومی در سطح جهان،

سریعا باید سیاست و پلاتفرم پروژه های روشن اتخاذ کند و شخصیت های شناخته شده و باتجربه حزب در راس و

برای حزب ما در عراق، برای رهبری حزب و برای این نشست آرزوی موفقیت کامل دارم. زنده باد حزب کمونیست کارگری عراق زنده باد دستاوردهای بزرگ منصور حکمت

تلویزیون پرتو

تلویزیون پرتو برنامه ای است از حزب کمونیست

کارگری - حکمتیست

این برنامه ها هر دوشنبه ساعت ۱۱ تا ۱۲ شب به وقت تهران - ۸/۳۰ تا ۹/۳۰ ظهر به وقت اروپای مرکزی و ۱۲/۳۰ تا ۱۳/۳۰ به وقت غرب آمریکا - از کانال یک روی ماهواره تکه استار ۱۲ پخش میشود.

این برنامه سه شنبه ها ساعت ۱۱ تا ۱۲ ظهر به وقت تهران مجدداً پخش میشود.

توجه!

کمونیست جمعه ها در چهار صفحه منتشر میشود!

کمونیست را وسیعاً تکثیر و پخش کنید!

منتشر کردیم. اگر نیرو به ما اجازه بدهد در آینده اینگونه مباحث را ایران تریبون راسا و در مصاحبه با صاحب نظران سیاسی به پیش خواهیم برد و سعی خواهیم کرد آمل و اهداف جنبشهای مختلف و مطرح در جامعه را ملموس تر به خوانندگان ایران تریبون معرفی کنیم. در یک کلام انعکاس جنبش سوسیالیستی و چپ در ابعاد مختلفش در مرکز فعالیت ایران تریبون خواهد بود.

در مورد اینکه آیا ایران تریبون یک نشریه حزبی و گروهی است، ایران تریبون یکی از ابتکارات حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست و یکی از پروژه های حزب و جامعه منصور حکمت عزیز است و میتوان گفت که صاحب امتیاز ایران تریبون حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست است و این حزب اتوریته معنوی بر این نشریه دارد. اما ایران تریبون را کاملاً و مستقل، من و همکارانم یوسف رسولی و محمود قزوینی که در واقع هیئت مسئولین ایران تریبون هستیم اداره میکنیم و موازین کارمان را هم اعلام کرده ایم.

ادامه دارد

بقیه ایران تریبون جنبشهایی از قبیل جنبش کارگری، جنبش رهایی زن، جنبش جوانان و جنبش خلاصی فرهنگی که متعلق به چپ جامعه هستند جایگاه خاص و ویژه ای در ایران تریبون دارند و در واقع هویت سیاسی ایران تریبون را نشان میدهند و ایران تریبون را از این زاویه باید دید و مورد بررسی قرار داد. اوضاع سیاسی ایران و اعتراضات هر روزه مردم به ستوه آمده حکم به رفتن جمهوری اسلامی داده است. در این میان الترناتیوهای متفاوتی برای آینده سیاسی ایران از طرف جنبشهای مختلف اجتماعی ارائه میشود. ایران تریبون خواهد کوشید که این نظرات سیاسی، بدیلهای تفاوتها را در بعد سیاسی و اجتماعی در معرض قضاوت دیگران بگذارد. برای مثال همین بحث فراخوان ملی برگزاری رفراندم که چند هفته پیش مطرح شد، علیرغم اینکه تازه شروع به کار کرده بودیم صفحاتی به آن اختصاص داده و نظرات گوناگونی را در مخالفت و یا موافقت رفراندم از اشخاص و یا سازمانهای سیاسی

مرگ بر جمهوری اسلامی - زنده باد جمهوری سوسیالیستی!